

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt
Félévre 3 frt
Negyedévre . . . 1.50 kr.
Néptanítók egész évre
frttal fizethetnek elő.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések olcsó áron
számíttatnak.

K A P O S V Á R

Megjelenik hetenkint kétszer: Hétfőn és Csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhiv

Kaposvár Zárda-utca
33. sz. hova a lapot il-
lető mindenemű kül-
demények intézendők

Előfizetőknek
és hirdetőmennyeket a
kiadó megbízásából
nyes Róthler György
könyvnyomdája Te-
lek-utca 14. sz.

Előfizetési felhívás.

Október 1-ével az utolsó évnegyedet kezdjük meg; tisztelettel figyelmeztetjük ennelfogva a „Kaposvár” előfizetőit, hogy kiknek előfizetése lejárt, azt mielőbb megújítani sziveskedjenek.

Ugyancsak kérjük azokat is, kik a multból tartoznak a „Kaposvár” járata-sáért, legyenek szivesek tartozásaikat leróni.

Tisztelettel felkérjük a közönséget, hogy a „Kaposvárt” támogatni s előfizetői sorába belépni sziveskedjek.

A „Kaposvár” tíz évet meghaladó pályafutása alatt előggé ismeretes Somogyvármegyében, sőt távolabb is, hol varmegyénk közeleti eseményei iránt érdeklődnek; ismeretes a „Kaposvár” irányja, melytől soha se tért el, miért már többször közölt programunkat ismételni nem tartjuk szükségesnek. Csupán azt jegyezzük meg — mi programunk irányadó pontja volt mindig — hogy azért szerkesztünk lapot hogy legyen egy helyi érdekű újság Somogyvármegyében, mely a vármegyei és a kaposvári közeleti viszonyokról, eseményekről és törekvésekről az érdeklődő közönséget teljesen és kifogástalanul informálja — mindent megírjon, amit a közönségnek tudni méltó, érdekes és szükséges és semmit el ne hallgasson, minek elhallgatása a közérdeknek ártalmára lehetne.

Ez irányadó programunkat ezáltal is azzal a buzgósággal és semmiféle illetéktelen befolyás által meg nem tanteritható bátorsággal fogjuk megtartani, mely a „Kaposvárnak” népszerűséget szerzett a társadalom minden osztályában.

Valószínű, hogy ez őszön a politikai közélet is mozgalmas lesz, miután a képviselőválasztások bekövetkezését komoly politikai körökben is bizonyosnak tartják.

Lapunk annalfogva, hogy egyedüli lap vármegyénkben, mely hetenkint kétszer jelen meg, a képviselőválasztási mozgalmakról is leggyorsabban fogja olvasóit értesíteni. Rajta leszünk, hogy érzésben biztos információkon alapuló, komoly és megbízható értesítéseket adhassunk, melyek érdekességéhez és a szükséghez képest még külön kiadásokban is fogjuk olvasóink érdekét és igényeit szolgálni.

Ez okból is számítunk a közönség pártfogására.

A „Kaposvár” előfizetési ára ezentul is a régi marad:

egész évre 6 frt, 12 korona;
fél évre 3 frt, 6 "
negyed évre 1 frt 50 kr, 3 "

Hirdetéseket olcsó áron, tetszetős alakban közlünk; többszöri hirdetésnél az árban messze nem engedményeket adunk, mire különösen a gazdaközönséget, iparosokat és kereskedőket figyelmeztetjük.

A „Kaposvár”

szerkesztősége és kiadóhivatala
Kaposvár, Zárda-utca 35.

Hetivásárok.

A mi városunk forgalmának, népesedésének emelkedése nincs arányban közjóvedelmével.

Oka ennek az, hogy Kaposváron pár év óta a gyáripar és egyéb kereskedelmi s ipartelepek, üzletek szaporodtak, melyek sok munkást és alkalmazottat telepítettek meg a városban, kik mint fogyasztó elem a városi piaczi szükségleteit gyarapítják ugyan, de a közadózáshoz vajmi csekély részben járulnak.

Szemmel látható a piaczi forgalom eme lendülete, mi abban nyilvánul leginkább, hogy a piacot és a város utcáit naponként ellepik, benépesítik az élelmi cikkekkel áruoló s azokkal házaló falusiak s a két rendszeres, hercegi uradalmi hetivásáron kívül, naponként van hetivásárszerű sokadalom Kaposváron.

A törvény pedig a piaczi áruolást, a hetivásárszerű üzletet csupán a hetivásáros napokon engedélyezi, midőn a jogosított uradalom helypénzt szedhet.

A törvény, természetesen, akkor lenne végrehajtva, ha a nem hetivásáros napokon a piaczi áruolás és az élelmi cikkekkel való házalás betiltatnék.

Ámde a törvény ily módon való végrehajtása ma már teljességgel célszerűtlen volna s igen sok kalamitást okozna.

A város népessége és annak szükséglete már rég túlhaladta azt az állapotot, midőn a két hetivásár az igényeknek megfelelt. Hiszen Kaposvár már husz év óta csaknem megháromszorozta lakosságát, azóta négyszeresre szaporodott itt a katonaság létszáma, a város terjedelme, ipara, kereskedelme, a vasuti közlekedés a régi faluból modern igényekkel és követelésekkel bíró várost teremtett.

Szóval, a népesség ellátása, élelmezése ma már nem szorítkozhatik többé a hét két napjára, midőn az élelmi cikkek kizárólag egész hétre beszerzendők, hanem a közszükség érzésben, mindennap elutasíthatlanul jelentkezik. Az a munkás, iparüző, kereskedő nép, mely napi foglalkozásával, keresetével folyton el van foglalva, nem szakíthat időt külön napokon élelmi cikkeknek bevásárlására, hanem kénytelen azt akkor beszerezni, mikor arra ráér és mikor neki arra szüksége van,

A mindennapi hetivásárszerű sokadalom és üzlet tehát nem elnézett

visszaélés, hanem a közszükséglet folyamánya.

Egyébként pedig, könnyű belátni, hogy egy túlnyomó részben iparüzők, kereskedők által álló város forgalmát, piacának élénkségét csakugyan nem lehet a hét két napjára korlátozni mert az üzleti forgalom és a szomszéd falvak élénk közlekedése az üzleteknek és helyi iparnak egyedül fenntartó és éltető eleme; viszont a környék népe is csak úgy élhet meg és gyarapodhatik jólétben, ha számára a bevásárlási és fogyasztó piac, a város mindig nyitva áll.

Mindebből tehát az következik, hogy a kaposvári két hetivásár, ma már anachronizmus, melyet továbbra fenntartani s a törvény végrehajtásával erőszakolni nem célszerű, de nem is lehetséges, a város forgalmának élelmezésének, üzleti forgalmának oktan veszélyeztetése nélkül.

Kaposvár tanácsa és képviselőtestülete ennelfogva folyamodást intézett a kereskedelmi ministerhez, hogy az uradalmi hetivásárok által le nem foglalt napokra engedélyezzen a minister a városnak hetivásárjogot.

A kérelem az elmondottakban találja indokát egyrészt; de vannak egyéb nyomós indokai is.

A piacok elhelyezése ugyanis a városban fontos kérdés, mely ugyszólván alapja a város üzleti és forgalmi fejlődésének. Egy ily fontos érdek megóvása és helyes irányítása pedig nem lehet másnak a joga és feladata, mint magáé a városi hatóságé és autonóm testületé.

Ámde az uradalom piacteret, az igényeknek, a város terjeszkedésének megfelelő nem adhat, mert ilyennel nem rendelkezik: tehát beáll az anomália, hogy az uradalmi piacberő nemcsak a hercegi piaczelken szed helypénzt, hanem mindenütt, a hova a hetivásári sokadalom kiterjeszkedik. Ebből pedig önként foly, hogy a helyi köztisztasági és egészségügyi kötelemei nem tud megfelelni, mert a helypénzszedéssel bitorolt gyakorlatnál fogva köteles volna ugyanoly terjedelemben a hetivásár hulladékaikat is összegyűjtögetni, mi az egész városra terjedne ki.

Mástelől a herceg, bérője a helyi jogot gyakorol, melyhez neki szabadságot a vásárjog nem ad, mert helypénzt csak a saját piacterén szedhetne.

Ezzel aztán a városra háramlik egy költséges és nehéz feladat: az, hogy a hetivásárt egészségi és köz-

tisztasági szempontból nemcsak a hercegi piacon, hanem egész városban szanaszét ellenőrizze és takarítsa, mi egyrészt lehetetlen, másrészt pedig úgy a köztisztaság, mint a közegészségre nézve veszedelmes.

Nagyon jogosult és nagyon idejénvaló tehát, hogy a város hivatkozva milderre, a helivásárok jogát megkérte, mert ezáltal a piaci forgalom is szabályozható és a vele járó közegészségi ellenőrzés, az élelmi cikkek orvosi és vegyészeti vizsgálata s a nagyobb, összpontosított forgalom helyének tisztántartása is leletségesse válik.

Természetes, hogy a piacz rendezése, piacterek kihasítása, kövezése az orvosi és rendőri felügyelet, tisztogatás nagy költségbe kerül, minél fogva a város a helivásárok minden npra rendszeresítése mellett, méltán kérhet helypénzszedési jogot, mely megfelelő tarifa megállapítása mellett adatnék meg.

Hisszük, hogy a város méltányos kérelme nem fog elutasíttatni s ez által az említett városi érdekek mellett a város közjövédelméi is némi gyarapodást nyernek, mire igazán szükség is van.

— Kaposvár város tanácsa: a következő hirdetményt tette közzé: Közbírák tételik, miszerint a városunkban tartózkodó császári és királyi közös hadsereg, hadi tengerészet kötelékében álló tartalékos katonák, mégis a póttartalék állományába beosztott egyének felett az ellenőrzési szemle folyó évi október hó 15-én reggeli 8 órakor a városház termében, az utó-

ellenőrzési szemle pedig a hadkiegészítő kerületi parancsnokság székhelyén Kaposvárott folyó évi november 10-én fog megtartani. Kaposvár, 1896. évi szeptember 17-én.

Kovács Soma
városi tanácsos, h. polgármester.

× A képviselőválasztási mozgalmakról már innen-onnan kapunk híreket.

A szigetvári kerület balpártja értekezletet tartott, melyen Kossa Dezső siklósi ügyvédet jelölték ki. Állítólag Kossu h Ferenc is leutazik okt. 21-én Szigetvárra, hogy a pártnak ott propagandát csináljon.

A kormánypártnak még nincs jelöltje de mivel Biederman Rezső arra a hirre mondott le, hogy a szigetvári kerületben Kossuth Ferenc lép fel, kivel nem kívánt szembenállani, valószínű, hogy Kossu h Ferenc szemben — ha alkalmas módon felajánlja neki a párt a jelöltséget — felveszi a keztyűt, azt hisszük sikerrel is.

A nagyatádi kerületben a szabadelvű párt legközelebb tart szervezkedési és kijelölő értekezletet. A jelölt bizonyára Psik Lajos lesz, kinek népszerűsége a kerületben legvalószínűbbé teszi a szabadelvűpárt győzelmét.

Biztos értesülésünk szerint, a szabadelvűpárt mind a nyolcz kerületben szervezkedni fog s állít jelölteket; erészen már több kerületben van is mozgás.

Tudomásunk szerint, a kormánypárt már is tett intézkedéseket, hogy Szigetváron Nagy Atádon, Tabon, Lengyeltóiban és Csurgón alkalmas és népszerű jelöltek állításával vegye fel a küzdelmet az ellenzékkel.

Egy jubiláló főispán

—o— Békésvármegye törvényhatósági bizottsága, Gyula városa s az egész vármegye közönsége nagy diszszel és lelkesedéssel ünneplik Tallián Béla főispánt közszolgálatba lépésének huszonöt éves és főispánságának tiz éves évfordulója alkalmából.

A jubileumi ünnepély lefolyása, a lelkesedés zaja s a közszeretet megnyilatkozásai csak a hírlapok színtelen leírásából jutnak el hozzánk; de mi, somogyiak tudjuk és értjük, mint történik az, midőn egy vármegye lelkes közönsége ünnepli közéletének első kitünőségét, kit nemcsak nagyra becsül, hanem akit meg is szeretett.

Annál inkább tudjuk és érezzük ez, mert hiszen az ünnepelet jubiláns — a mi egykori főispánunk — Tallián Béla.

Sokan, nagyon sokan vagyunk Somogyvármegyében, kik örömmel telünk el e hirre, bár örömmük édessége közé a félig feledett események ürömeceje is vegyül: hogy egy lelkes és nagyon intelligens vármegye közönsége pótolja most azt, mit mi Tallián Bélával szemben — elmulasztottunk. Kelletlen emlékü dolgok, melyek indokait ma már senki se tudná érthetőleg felsorolni, nem engedték meg távozásakor, hogy a somogyvármegyei közönségében a távozó főispán iránt táplált szeretet méltó módon megnyilatkoztassék.

De emléke él szíveinkben; s midőn az egykor felkavart politikai szenvedélyek és egyesek méltatlan gyűlölete által rá fújt ködöt az idő és a minden igazságtalanságot felismerő, higgadt meggondolás eloszlatta: ma már csak nemes alakja,

TÁRCZA.

Az elcsereált sógorok.

Fiatal jogász-gyerek voltam Budapesten, mikor egy alkalommal meglátogattam Molnár Berzi sógorom, Fehérmegyéből. Uradalmi ispán volt valamelyik faluban. A helység nevére már nem is emlékezem.

Előbb csak névről ismertük egymást, akkor találkoztunk az életben először. Nagyon örültünk a találkozásnak s ennek öröme nyakunkba vettük a várost; mulatoztunk, megnéztük minden utunkba eső nevezetesebb vendéglőt.

Sógorom idősebb volt ugyan nálam, de anynyira megnyertem őt őszinte, nyílt, leplezetlen modorommal, hogy a sógorsági viszony szoros baráti kötelékké lőn megerősítve.

Lelkemre kötötte s meg kellett ígérnem, hogy a legelső szünetnél nála fogom tölteni.

Meghagyta, hogy csak tudósítsam idejében majd ő elem küldi kocsiját az állomáshoz, honnan csak rövid félóránnyira fekszik az ő faluja.

Szavamat adtam neki, hogy elmegegyek, ha csak valami különös akadály közbe nem jő.

Es adott ígéretem beváltását nem is halasztottam sokára. A legközelebbi husvéti szünetnél megelőzőleg tudósítottam Berzi sógorot, hogy menni fogok.

Elküldött levelemet pár nap mulva magam is követtem.

Vonaton mentem az általa kijelölt állomásig.

Ott leszálltam a vonatról s a kis vasuti állomás szűk udvarán körülnéztem vár-e reám Berzi sógor kocsija.

Egy könnyű futkozó kocsis állott ott, liberális kocsissal.

Oda léptem s megszólítottam a kocsist:

— „Maga az ispán ur kocsisa?”

— „Igen is kérem alássan, felelt vissza és megemelte kalapját.

— „Na hát akkor mehetünk rögtön szóltam a nálam levő utazó táskát a kocsiba téve.

A kocsisnak — úgy latszott — tudára volt a maga, hogy egy ilyen forma fiatal ur fog a vonaton érkezni, mert az utazó táskát rögtön alkalmas helyre tette s mikor látta, hogy kényelmesen elhelyezkedtem, szorosra fogta a gyeplőt s megindult.

A két szürke vigan röpitett bennünket tova a jól tört úton. De a gyors haladás dacára is már háromnegyed óráig mentünk s még sem értünk haza.

Nekem föltűnt a messzeség, mikor sógorom csak rövid félóránnyal beszélt. Megszólítottam a kocsist:

— „Messze van-e még a helység?”

— „Még egy kis óra, uram.”

— „Az lehetetlen. Nekem csak félórát mondott, sógorom.”

— „Akkor csak tréfált az ispán ur. Nincs olyan ló, uram, a melyik ezt az utat félóra alatt megtegye. Jó hajrással is köll másfélóra.”

Belonyugodtam abba, hogy Berzi

sógor bizonyosan tréfált, föllentett csak a félórával, mivel attól tartott, hogy a valódi távolság bevallása visszarentett engem az uttól.

Az ismeretlen és festői táj szépségében gyönyörködve, a rövid óra hamar eltelt. Feltűnt a falu gyönyörű árnyas fáival, fehér házaival. A falu alvégéről messze kitűnt a gazdatiszti lakás, körülvéve szépen rendezett perkkal.

A kocsis szorosabbra fogta a gyeplőt s a két tüzesvérű ló sebesen röpitett bennünket a lak teraszra elé s ott torbózkolva állottak meg.

Egy idősebb s egy még teljesen fiatal nő jöttek elem kedvesen mosolygó képpel.

Az idősebb egészen közel jött a kocsishoz s rögtön sejtettem, hogy az sógorom neje. A másik egy ártatlanul mosolygó, alig 15—16 tavaszt látott kis anygyal, a hasonlóságból sejtve, sógorom testvére lehetett.

A mint a kocsiról leszálltam, üdvözöltem őket, mire sógorom karon fogott s megkapó szives fogadtatással vezetett be a szobába.

Ilyen fogadtatással szemben a bemutatkozás teljesen fölösleges volt volna.

E helyett inkább sógorom után kérdezősködöm.

Sógorom mentetőzni kezdte:

— „Jaj Istenem, szegény férjemnek olyan sok dolga van. Ebéd után mindjárt kiment a pusztára s aztóta színt se látuk. Hát lássa kedves sógor, az ilyen falusi gazdatisztnak csak így megy az élete Huz, von, fárad korán reggel, későn este

közigazgatásunk és közéletünk küzdelmes napjaiban szerzett igaz érdemeinek fényében áll lelki szemeink előtt.

Vajon ne örvidenénk-e együtt a békésiekkel?!

A huszonöt éves közszolgálat után — hír szerint — Tallián Béla elhatározta, hogy főispáni állásáról lemond s képviselői mandatumot vállal.

Országszerte az a közvélemény, hogy ezzel Tallián Béla közéleti carrier-jének még magasabbra vivő lépcsőfokára lép.

Ez a közvélemény, mely Tallián Béla eddigi munkálkodásának jelentős eredményei, fényes tehetségének, tudásának és nagyiratermettségének, általános méltatása és felismeréséből a legtermészetesebb módon fejlődött ki, igazolja az én és sok más kompetensebbek ama régóta táplált hitünket, hogy Tallián Béla közéleti szereplésében a békési főispánság nem végállomás; a magyar közélet sok nagy tehetséget emel felszínre és sokat is fogyaszt: — oly emberekre, minő Tallián Béla, ki huszonöt évi közszolgálatának bár megülte jubileumát, de férfi erejének teljében, az élet delén, a tudás és tapasztalat által gazdagított nagy tehetség és tevékeny szellem birtokában van, nagy szüksége van a királynak és hazának.

Adja Isten, hogy tehetsége és ambíziójához méltó tettek és sikerek örökítsék meg nevét!

És midőn e jubileum alkalmával én is azok közé állok, kik a legigazabb érzéssel gratulálnak, tudja meg és higgye el Tallián Béla Békésvármegye főispánja hogy Somogyvármegyében is nagyon, na-

gyon sokan vannak, kik velem hasonló-kép éreznek.

Csondor János.

Tallián Béla jubileuma alkalmából a Magyar Ujságban egy czikk jelent meg, mely a békésiek hangulatát tükrözi vissza. Bizonyára érdekelni fogja olvasóink ama részét, kik az említett ujságot nem olvassák ez a czikk, azért azt e helyen egész terjedelmében közöljük.

A czikk következő:

Tallián Béla.

„Az a boldog ember, kinek a tulajdon házában jól megy dolga.”

Goethe.

Azon a földön, hol éveken át a szenzáció csüstől termett, a hol a jövő század uralkodói eszméi előre felvillantak, mint juniusi délutánokon introdukció nélkül a felhőtlen égen a villám, a hol nagy kridák félszázados bizalmatlansággal töltötték el az embereket a takarékpénztárak iránt, a mely földről Szapáry Gyula ama klasszikus nyilatkozatot tette, hogy az ország legrosszabb vármegyéje, (A nemes gróf talán soha jobban el nem vetette a — sulykot.) ott ma ismét csodás, szinte szenzációs dolog történik. Az ellenzéki vármegye ünnepli az int-ranzigens főispánt, a kit Somogyban az ország kortes-főispánjának tartott. Ha ez nem magában álló: akkor a földön ninesenek is többé érthetlenségek. A helyzet ez: Somogyban sokkal tovább volt Tallián főispán, bölesője is ott ringott s gyermek-pajtásaival a közélet porondját együtt lépegette: a szabási Talliánnak mégis Békésbe kellett jönnie, hogy megszeressék. Talán ismét a böles axioma érvényesül, hogy senki sem próféta a saját hazájában, de hiszen a főispán nem próféta — Békésmegyében sem, hiszen, mint azt Tallián évekkkel előbb egy képes lapnak sokkal jobban megírta: a főispántól épen azt orrolják, hogy nem — próféta. Mert a főispánnak melleleg az Ur Istennel is kor-

respondenciába kellene lennie, hogy vagy esőt adjon, vagy ne adjon. Ut a hidegért is okolják, meg a melegért; ő nem tetszik akkor sem, ha hideg, akkor sem, ha meleg.

Micsoda szkepszis ez!

Tallián mai jubileuma mutatja, hogy még a főispán is tud népszerű lenni; de sokoldalú érdemek kellene hozzá. Elsőben és legfőképpen világos akarat, egyenes ut és az igazságnak megalkuvást nem ismerő szeretete. Ezek a férfi-karaktervonások mind megvannak a jubiléumban. Ezek mellett aztán: kellemes megjelenés, póz nélküli társalgás, kedély jóság és vendégszeretet. De ilyen sok tökéletesség kapitulációra hívja a legbőszebb ellenzéket is. A minthogy neki nemcsak kapituláltak: de az ünneplők sorában ők járnak elől.

Ünnepelik pedig egy negyvenöt éves ember negyedszázados jubileumát: Tallián 20 éves korában megyei aljegyző volt s negyvenöt éves korában, pedig az alatt végig járta a közigazgatás hosszú létráját s ma nyugdíjképes főispán. Volt három ízben kormánybiztos s négy megyét kormányzott már, köztük Csongrádot abban az időben, midőn a szentesi guelfek és ghibellinek legádázabb összegabajodása miatt a főispáni szék nem volt rózsákkal, hanem tövisekkel kipárnázva. Ezeket az éveket méltán lehet a közszolgálatban duplán számítani: a háborus évek duplán számítottván. Egy negyvenöt éves szép férfi méltán érdekes lehet az asszonyok előtt, ha negyedszázados jubileuma alkalmából esik róla szó. Főleg ha elég indiszkrét lennék arról a mély vágásról beszélni, mely szép barna arcát még érdekesebbé teszi. De egy főispánnak az ujságírói indiszkrétció úgy is oly sok kellemetlenséget okoz, hogy már a jubileumán hagyjunk neki békét. Elég lesz megpedzeni, hogy egy telivér templomos lovag sem állhat önzetlenebbül a mégsérített nőnek elégtételt szerezni, mint török-kánizsai főszolgabírósa alatt Tallián: s ez a vágás boldogságának ára. A délvidek legszebb hölgye ajándékozta meg kezével; a mi romantícizmus volt, idyllé változott, bájos idyllé, melynek jelenségeit oly sokan láttuk s felüldültünk rajta. Könnyű annak

Azután a jutalom mégis csak hálátlanság A jövedelem sohasem elég, kétszer annyit költenek. A vége az, hogy a birtokot bérbe adják; a sokat fáradott, kiszarolt gazdatiszt mehet a nagyvilágba.

Helyeslőleg bólintgattam sógornőm szavaira.

Az azonban egyszerre más irányba vitte a beszédet.

— „Na de ne beszéljünk most erről, majd lesz idő később is. Tudom megéhalt kedves sógor, Pesttől fogva. Hogy is ne. Mindjárt hozzálátok a korai vacsora készítéséhez. Addig inkább tekintse meg kedves a parkot, meg a kertot. Iza vezesse a kedves sógort, mutogass meg neki mindent. Tudom: az ilyen városi embert minden apró-cseprő falusi dolog érdekel.”

A rókonai bizalmasság mellett csakhamar boletaláltam a szerepembe. A mellettem pirulva álló angyalszelid tekintetű Izának karomat nyujtottam s vigan mondtunk ki a szabadba, mint mikor két fiatal pillangó egyakarattal repül mézet keresni, harmatot inni.

A fiatalok a bizalmasság, az ártatlan közlekedés varázskora. Abban a korban van csak lélektani magyarázata a mintegy varázsütésre ébredt szerelemnek.

Negyedóra mulva már mindent tudtunk egymásról. Ismertük egymás multját. Rövid volt és zajtalan mind-egyikünké; könnyű volt beszámolni róla.

Félórát tölthettünk együtt, midőn hátunk mögött — amint lassan sétálgattunk — érees férfi hangszólalt meg:

— „Megérkeztél? Isten hozott, kedves sógor!”

Mindkötten megfordultunk.

A következő pillanatban már a sógor karjai között voltam, ki akkorakat czuppantott jobb és bal kézemre, hogy úgy rengott bele hatalmas bajúza.

En azonban az ölelés után zavartan állottam előtte. Észrevette zavaromat.

— „Na, mi bajod sógor. Csak nem jöttél rosszul egy pár magyar esőktől és öleléstől?”

Azután egyik kezével Iza kezét, a másikkal az enyémot fogta meg és szembe állított bennünket:

— „Hát mit szölsz ehhez a takaros kis falusi libához, he? — Kérdé jóízű nyíltsággal. Ugy-e hogy aranyos kis teremtes? Meghiszem azt! Hát szen nem akarok én nektek rosszat. Na, ugy csak ne piruljatok! Megesőköltötök-e már egymást. mi? Nem? Persze ti bászlik vagytok ahhoz. Sógorsági viszony esőket enged az egybekelés előtt. Ti persze ehhez nem értetek.”

Kezünknel fogva vagy inkább csak jelképezése megtörtént; de csak Iza részéről; mert én szentségtelenségnek tartottam jogtalanul női ajkat érinteni.

Siettem is rögtön a dolog tisztázásához.

— „Kérem, mi a tévedések játékába keveredtünk! Mi, — nem lehetünk sógorok, mert én és sógorom személyesen ismerjük egymást. Önhöz pedig most van szerencsém először az életben. Én Molnár Berezi sógoromhoz jöttem, aki itt urodalmi ispán.”

A szép Iza két kezébe rejtette arcát s elfutott.

Az ispánnak szeme, szája elállott, a bajusza mindkét felül úgy lecsott, mintha jégeső verte volna le.

Azután elmondta, hogy ő egy sógorát várta Pestről, aki ott miniszteri hivatalnok s akivel Iza sógornőjét akarja elvetetni. Még sohasem látta sem ő sem családja. Most lett volna az első találkozás.

Ebből azután megértettem a tévedést.

A derék család mind a mellett nem eresztett el vacsora nélkül.

Vigan költöttük el a vacsorát. Azután előállott a koesi, mely engem az igazi sógorhoz volt viendő.

Szívélyos bucsut vettem a kedves őszinte magyar családtól s utnak indultam, hogy még az éj beállta előtt Berezi sógoromnál legyek.

Rövid órai haladás után az engem vivő urodalmi fogathoz hasonló fogat jött velünk szombé, melyen szintén egy fiatal ember ült.

Azonnal fölismertük egymásban a tévedések játékanak áldozatait.

Megállottunk.

Bemutatkoztunk!

A fiatal ember elmonta, hogy ő éppen úgy járt Berezi sógornak elkésve érkezett fogatjával, mint én az ő sógorával.

Őt is csak megvendégelés után boesátották utnak.

Hatalmasat kacagtunk a tévedésen. Kocsit cseréltünk.

Azután ment mindgyikünk az igazi sógorához. Megvallom: e játékból a kedves Izát birtam legkésőbb elfeledni.

Az a szüzi esők sokáig égette ajkamat.

teljes flegmával hallgatni a guelfek és ghibellinek harcát, a ki tudja, hogy a családi otthon boldogsága egyengeti el a barázdát a mit a közélet küzdelmei csináltak.

Tallián Béla a Somogy megyei Szabás községében született. Atyja, Tallián András az 1848—49-iki harcban ezredes. Iskoláit Szegeden, Budapesten a jogot Pozsonyban elvégezve, katona lett s husz éves korában megyei aljegyző. 1875-ben, midőn Hertelendy volt Torontál főispánja. Tallián vele utazta be a határőrvidéket s annyira megtetszett neki Tallián szakértelmét, tapintatott eláruló viselkedése, kiváló elokvenciája, hogy legjobban korteskedett a 23 éves ifjú mellett, hogy — főszolgabíró legyen. Tallián 1876 és 77-es években bámulatos tevékenységet fejtett ki, mint a Tisza-Maros védpartjaira kirendelt kormánybiztos ama időben, midőn a rend felbomlott, a közlekedés megállott; a hivatalok megszűntek, ezrek és ezrek kiáltottak segély után; mikor a siránkozás már kiapasztotta a szemek könnyeit. Tallián volt a mozgató lélek s negyvenöt ezer embert táplált a pusztában. Egy modern csodatétel, az organizáció csodatétele! 1879-ben nevezik ki a szegedi királyi kormánybiztoság tanácsába, ekkor éri az uralkodó kegye másodikban, most már a legfelsőbb elismerés mellett a koronás aranyéremkereszt adományozásával is. 1880-ban Torontál vármegye főjegyzője lesz s még ez év szeptemberében nagy lelkesedéssel megválasztott alispánja. Alispánja alatt épült a torontálmezei szép új székház félmilliónyi költséggel, a kor igényeinek megfelelőleg villamvilágítással, gőzfűtéssel és vízvezetékkel. Ő volt megalapítója s elnöke a torontálmezei magyar színiest-pártoló egyesületnek; ő léptette életbe a torontálmezei virágzó községi takarékpénztárakat, sokat fáradozott ármentesítések, új vasutak létesítése körül, magyarosította a községek neveit; minden dolgát tapintattal és szerencsével végezte.

Csak érdemei jutalmazták meg, midőn 1886-ban ő Felsője a király Somogy vármegye főispánjává nevezte ki. A főispáni székben is a kitartó munka embere volt. 1887-ben szervezte és megalapította Somogyvármegye területén a vörös-kereszt egyesületet, a Balaton szabályozás kormánybiztosul nevezik ki négy megyére való hatáskörrel s ugyancsak a Dráva szabályozás kormánybiztosul is ő neveztetett ki. Mint kitünő adminisztratív tehetség, kénytelen a kormány kitüntető felhívásának engedve, Békés és Csongrád főispáni székét elfoglalni, amaz időkben, midőn amott az agrár-socializmus, emitt a Sima-uralom legjava erejében van. Mindkettőt lehetőleg szánja s a kormány megbízásából törvényjavaslatot nyújt be a képviselőházhoz, mely az alföldi agrár-socializmust lesz hivatva meggyógyítani.

Emez parlamenti tárgyalásán pedig maga is ott akar lenni a T. Házban s élete új fordulatnak néz elébe, a mikor már nem az én avatatlan vidéki tollam foglalkozik vele, hanem önök, t. fővárosi kollegák.

Mert mint méltóztatnak tudni, a győzelem bizonyosságával kerül be a török-kánizsaiak jelöltje, Tallián Béla. A török-kánizsai asszonyok készítik a választási-trofeumokat nagy lelkesedéssel.

A mai békés megyei jubileum tehát buszónak is beillik. A jubileumi örömet közömbösíti a távozás fájdalma; de hiszen eddig is sokan úgy voltunk Talliánnal, mikor nagy debatteri tudománya győzött le, hogy szük neki Macedonia.

Az olyan embernek, mint a jubiléus Tallián, kár lenne vidéken főispánként megöregednie.

Sic itur ad astra!

Verner László

H I R E K.

— Főispáni jubileum. Tallián Béla Békés vármegye főispánja szeptember hó

28-án ülte meg közszolgálati 25 éves és főispániságának 10 éves jubileumát. Az ünnepély egy része a vármegye rendkívüli közgyűlésén folyt le, hol a jubiléus főispánt díszszónoklattal üdvözölték s Fábry Sándor alispán adta neki a vármegye közönségének emlékjándékát, egy szimbolikus szoborművet, mely a vármegye szeretetét ábrázolja. A művészi kivitelű szobrot Kallós Ede hírneves szobrász mintázta. A jubileumi ünnep másik részét Gyula városa rendezte, melynek polgármestere szintén beszéddel üdvözölte Tallián Béliát, ki a beszédekre elragadó elokvenciájával válaszolván, fokozta a közlekedését, mely személye iránt a lakosság minden rétegében párt és osztálykülömbőség nélkül nyilvánult. A jubileum alkalmából a főispán a vármegye és város önkénteségeit ebédre hívta meg, melyen a leglelkesebb hangulat uralkodott s nemcsak kormányparti, hanem ellenzéki férfiak is lelkesen üdvözölték a jubiléus főispánt. Híre jár, hogy Tallián Béla a török-kánizsai választókerületben lép fel képviselőjelöltül, hol jelöltségét nagy lelkesedéssel fogadták s már is a legszelebb körben indult meg a mozgalom, bizonyára győzelmes pártja megalakítása iránt, mely mozgalomban a kerületbeli hölgyek is élénk részt vesznek s a szerett jelöltnek díszes választási zászlót hímeznek.

— A kaposvári főgimnázium építésére nézve szeptember 29-én tartották meg az értekezést, mely alkalommal Maár Gyula alispán elnöklése alatt, a gimnázium választmány ülésén nyitották fel a vállalkozók írásbeli ajánlatait. A legelőször ajánlatot a zalaegerszegi „Gráner és fia” cég adta be, mely ajánlat a minisztériumban készült költségvetésnél 12 6%-kal olcsóbb volt, holott a többi pályázó ajánlatai csak 6,7% engedményt tartalmaztak. Ennélfogva az elnök alispán kimondotta a választmány határozatát, hogy a kaposvári főgimnázium megállapított tervszerinti kiépítésére a „Gráner és fia cég” bizatik meg. Az építési szerződésnek a céggel való megkötésére Folly József vm. főügyész kéretett meg. Hír szerint az építés még e hóban kezdetét veszi.

— Vadászat. A nyári vadászatok már végüket járják; a hús idő beálltával a szárnyasok mezei vadászata már kevés élvezetet nyújt, mert a fűjék vándorura keltek, a foglyok pedig nagyon messze kelnek a vadász előtt. De kevés is volt az idén a szárnyas vad, miután a költést a nyári viharok zavarták s a esibéket elpusztították. Sok helyütt a jégverés is nagy károkat okozott a vadakban. Gondosabban kezelt vadászterületeken a nyulakat és fácányokat az őszi, illetve téli hajtóvadászatokra kimélik s a jövőre való tekintettel a még megmaradt foglyokat se lövik ki. Az őszi és téli vadászatok se ígérnek kedvező eredményt az idei szezonnban, a tenyészetet akadályozták, említett okokkal fogva. Az őz és szarvas eserkészetek a nagyobb erdőségekben elég eredményesek voltak az idén, bár az időjárás kedvezőtlenége (a nagy vadak fejlődésére is hatással volt, mennyiben kiváló agancsokat ritka esetben sikerült a vadászoknak beszerezniük.

— Önkéntesek vizsgálja. A 44. gyalogezred 23 önkéntese, kiket Bilecky Ede százados oktatót, mind letették a tisztvizsgát. Ivinger ezredes valamennyi önkéntest őrmesterré léptette elő. A honvédek 14 önkéntese közül 11 sikerrel tette le a vizsgát, 3 azonban elbukott.

— Milleniumi ima. A pápa Magyarország fennállásának ezeréves fordulójára emlékezve új misét s a Szűz Mária — mint a magyar nemzet patronájának tiszteletére — új imát engedélyezett. Ez új misét és imát az ország összes katolikus temp-

loimaiban október 2-án mondják el először a lelkészek.

— Építkezések. Alig van város Magyarországon, melyben rövid idő alatt annyi középület emelkednék, mint Kaposváron. A vasúti internátust, mely közel 200000 frtos épület lesz, már szorgalmasan építik; az új főgimnázium 120000 forintos épületének felemeléséhez — hír szerint — még az idén hozzáfognak. A vármegyei kórház szárnyépülete, melyben az örültek és a fertőző betegek lesznek elhelyezve, a tavasszal épül fel, mely szintén 150000 frtos épület lesz. Szó van róla, hogy az igazságügyi miniszter is felépíteti tavasszal az igazságügyi palotát melynek telkét 30000 frtért már meg is vették; végül a posta és távirtda részére is tervben van új ház építése, miután alkalmas bérházat e czélra a városban nem kaphatni. A Kaposvári Takarékpénztár díszes háza is elkészült a főutczában s azonfelül sok szép magánház is épült a városban. Bizonyos, hogy városunk terjeszkedik és szépül — csak hát az üzleti és kereseti viszonyoknak is volna azzal arányban álló lendületeük.

— Tüdővész gyógyítása czimvel egy kötetet írt és adott ki Tabak Pál csoknyai körjegyző. A kötethez a belügyi miniszterhez intézett emlékirat van csatolva, melyben a szerző arra kéri a belügyi minisztert, hogy 12 tüdővész betegre rendeztessen be Szent-Imrén kórházat, melyben ő egy orvos felügyelete alatt, saját rendszere szerint fogna azokat gyógyítani s gyógymódja biztos voltát bizonyítani. — Nagyon is laikusok vagyunk gyógymódok helyességének megítélésében, miért Tabak könyve felett véleményem nem is mondunk; csak annyit, hogy Tabak a tüdővést s a v ó v a l akarja gyógyítani. Ugy emlékszünk, hogy a „savókúra” nem egészen új dolog. El kell azonban ismernünk, hogy Tabak sokat gondolkozó ember, ki falusi magányában mindig oly problémák megoldásával foglalkozik, melyek megoldása áldásos eredményekkel járna; ezelőtt pár évvel a mechanika terén tett kutatásokat és kísérleteket. A tüdővész gyógyításáról írt kötet egyébiránt érdekes olvasmány, mert a szerző szabatosan és erős logikával tud érvelni, minélfogva a laikus olvasó nem is képes megítélni, vajon meg van-e okoskodásának az a bázisa, melyet az orvosi tudomány már megállapított. Miután Tabak gyógymódja mellett tapasztalati dolgokat és eseteket hoz fel, czélszerű volna könyvével szakköröknek is foglalkozni — mert hiszen az orvosi tudomány leginkább tapasztalati dolgokon alapszik.

— Szilágyi Dezsőt és Széll Kálmánt, a magyar közélet eme két oszlopát méltán megillető kitüntetés érte, a mikor az interparlamentaris konferencia elnöki székébe megválasztották. A tizenhét év óta fennálló „Ország Világ” ez alkalomból, jól sikerült fényképüket közli, valamint bemutatja Descampes belga szenátort is, ki a Belgiumban legutóbb megtartott interparlamentaris konferenciának elnöke volt. Az „Ország Világ” e heti számában, mintegy tükörben meglátjuk a hét többi eseményeit is. Behatóan foglalkozik a Vaskapu megnyitásával és nem elegendik meg ezen európai esemény leírásával, hanem 20 képet, illetve felvett közöl az aldunai zuhatagokról, sőt bemutatja azt a 3 királyi serleget is, melyből a király, továbbá a román és szerb uralkodó a Vaskapu megnyitása alkalmából inni fognak. Megtaláljuk az „Ország-Világ” e heti számában az angol királynő kiünő képét, uralkodásának 60-ik évfordulója alkalmából. A többi képek a „Hoch- und Deutschmeister”-ezredet, a berlini tüzelőkat, a soproni Széchényi-szobrot mutatják be, mind a lap magas nivójának megfelelő kivitel-

ben. Cikkeket irtak: Szatanella, Zsoldos László, Justh Béla, dr. Váradi Antal, Pap Zoltán, Kéry Gyula, dr. Falk Zsigmond, Adorján Sándor és mások. Az „Ország-Világ”-ot a legmelegebben ajánljuk olvasóink figyelmébe a küszöbön álló évnegyed alkalmából, mert nemcsak a legkitünőbb képes hetilap, de a legolcsóbb is. Előfizetési ára negyedévre csak 2 frt. Mutatványszámot kívánatra bárkinek ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest V. Hold-u. 7. sz.)

— „Az Athenaeum Olvasótára,” mely mindinkább tért hódít a művelt magyar közönség körében, most ismét két munkával, újabb négy kötettel szaporodott. A francia regényirodalom legkiválóbb alkotása, Paul Bourget „Bűnös szerelem” című két kötetes regénye jelent meg ebben a vállalatban, Tóth Béla remek magyar fordításában. Az európai kritika majdnem egyhangú szavazatával, ezt tartják Paul Bourget legkitünőbb regényének, melyben korunk erkölcsi a legtalálóbban vannak festve, mindvégig rendkívüli érdekes mese keretében. De nem is mese ez, hanem a való élet egy darabja: igaz történet álnevek alatt; mert a szereplők minden szava, minden cselekménye az életből van ellesve. A szerző tulajdonképpen az az erkölcsi élet nagyobb kérdéseinek megoldására keres példákat a való életből és amit az eméleti tétellekkel bibelődő moralisták soha sem tudnak elérni, Paul Bourget szemléltetőleg tanít meg bennünket az erkölcsi igazságokra, főként a becsületességre. Rajzai rendkívüli megkapók, néha merésznek látszanak, mit valami csucsvies boltozat; de azért hamis megdönthető okoskodást ebben a két kötetben éppen nem találunk. Az Athenaeum Olvasótára egy igen érdekes eredeti magyar regényt is közöl Bartók Lajos tollából. A két kötetes regény címe „A szemfényvesztők.” Tárnya a magyar közéletből, a középső osztályból van meríve. Az egyes alakok nagy humorral vannak megrajzolva, a nélkül hogy torzalakok lennének azokból. Ez már magában véve is irrodalmi siker, mert a fantázia féktelenségével csapongó regényírók többnyire tulzásokra esni és rajzaik a való élettől minél inkább eltávolodnak. Bartók ellenben hű arcképet akar nyújtani, a melyekkel sok derült percet fog szerezni az olvasóknak. A vállalat minden egyes kötetének ára díszes vászonkötésben 50 kr.

Szini idény vége.

Somogyi társu ata szept. 29-én tartotta közepes számú közönség előtt az idény utolsó előadását a kaposvári színházban s már el is távozott Pécsre.

Az idei kaposvári szízon nagyon közepes eredménnyel záródott, úgy az igazgató pénzügyi érdekeire nézve, mint a művészet szempontjából is.

A közönségnek nem volt színházba járó kedve.

Oka ennek bizonyára az általános nyomott gazdasági helyzet, mely a színházra nem igen juttatott költséget; logikusan azonban a millénium, mely a vidéki városok közönségét nagyon is kiszákmányolta: nem sokat mondunk azaz, hogy Kaposvárról legalább 50—60000 frt vándorolt ez uton a fővárosba, mely összeg részben élvezetekre is lett volna szána.

Ami az idény művészeti részét illeti, úgy voltunk vele, mint más években: Kaposvár nyári állomás, hol az igazgató a művészibb erők felléptetésénél való spórolást megengedi magának; nem mintha a közönség igényei alacsonyabak volnának a téli állomások közönségénél, hanem mert a bevétel nem áll kívánt arányban az összes művészi erők szerepeltetésének nagyobb költségeivel.

Eszerint mi Somogyi új társulatának művészi színvonaláról ezuttal ítéletet sem mondhatunk, mert főképp az énekesek jelesbeit az idény nem is hallottuk, hanem középszerűséggel kellett beérnünk.

A közönség ennélfogva kissé hidegen vett búcsút Somogyiétól, mert az utolsó előadás gyér közönsége is minden, az igazgatót és társulatot illető ováció nélkül távozott a színházból.

El kell azonban ismeri, hogy Somogyi az aréna berendezése és díszítésére az idény sokat költött, bár szerződéses 10 éve lejárt; ebből azt következtetjük, hogy továbbra is meg akarja tartani Kaposvárt nyári állomásul.

Ez esetben azonban fenti sorainkat, melyek a közönség kifogásait és panaszát is magukban foglalják, azzal ajánljuk figyelmébe, hogy a kaposvári közönség összes igényeit csak a teljes társulat szerepeltetésével lehet kielégíteni.

Egyebekben pedig kívánunk neki szerencsét a pécsi téli idényhez.

—né.

Színház.

A függöny legördül.

Thália templomának ormótlan fakapuja bezárult...

A vigság, a kacaj, a gyönyör birodalma néma rideg és üres, ma már. A metsző őszi szél kedvére tombolhat, zughat a mezitelen padsorok között, ... A tücsök szabadon czirpelheti bus őszi dalát, ... a pókhaló pedig szeliden ölelkezik majd össze a hideg kilincsesel ... Nem zavarja őket senki, semmi ...

A színlapra oda nyomták nagy compact bütivel a sötét ígét, hogy: „Utolsó előadás,” alól meg ott pompázott az igazgató konvencionális búcsúzava, amelyben köszönetet mond a sajtónak és a „nagy” közönségnek a jóakaratu támogatásért.

Nohát ez a közönség részéről való jóakaratu támogatás ma már csak a színigazgatók búcsúzavában létezik, valóságban. No de ne beszéljünk most a közönségről.

Búcsúzzassuk el mi is a mi derék, vidám színészcinket, akik elűzték a nyári estéink unalmát, akik kiérdemelték a sajtó őszinte, dicséretét.

Istennek gondviselő szeme kísérje őket virággal behintett utjukon ... Isten velük a viszontlátásra! ...

Szombaton, 26-án: Rutkaynak nagy-hírt szerzett fővárosi életképét (sic!) a

„Holtoniglan”-t adták a szakadó zápor miatt nagyon kicsiny közönség jelenlétében. A postás lány szerepében K é z d y Juliska jeleskedett. Polgár Gelbiszer hordárt kissé kedvetlenül alakította B o r o s s sikerült maszkjával s ragyogó komikumával sokszor megnevettette a közönséget.

Vasárnap: ifj. Bokor Józsefnek „Télen” című népszínműve ment félig telt ház előtt. K é z d y Juliska, Hegyessy Rózi, Csiky és Boross nagyon megérdemelték a lelkes tapsokat.

Hétfőn: operett újdonság került előadásra: „A Királyné dragonyosa,” című szerepben a kaposiak kedvenceivel: Hegyessy Rózsival Annyi temperamentummal, olyan természetesen bájjal játszik, annyira otthon vajha deszkákon, hogy a közönséget mindenkor, valósággal elragadja. Hisszük, hogy a fiatal művész a pécsieket is hamarosan meghódítja. Nagyon tetszett a Turzóval énekelt dnetje. Nagyon elegáns volt és kitünően játszott K é z d y Juliska, remek és végtelenül természetes volt Boross Endre Turzó született hangverseny énekesnő: hangja szép, üde, kellemes, de mozogni nem tud, nem mer, roppant szögletes és méltóságosan komoly. Az ensemble kitünő volt a zene színtén.

Kedden: búcsuelőadásképpen a „Holtoniglan”-t ismételték meg. Most már elég szép szánu közönség gyönyörködött K é z d y és K i s s nótáiban és kaczagott B o r o s s meg P o l g á r mókáin.

M—ó.

Az elutazás. A drámai személyzet nagyobb része már vasárnap elutazott, a többiek kedden éjjel és szerdán a délelőtti vonattal mentek át téli szállásukra, Pécsre.

Szerkesztői izenet.

P. R. Köszönöm szives érdeklődését és jókívánatait. A veszélyes operáció után három hétre már elég jól érzem magam: egészségem helyreállott, csupán a nagy gyengőség a bajom.

Felölts szerkesztő és laptulajdonos:

Gsondor János.

Somogy-Nagy-Bajomi takarékpénztár részvénytársaság.

Hirdetmény.

Felhivatnak azon t. cz. részvényesek, akik részvényeikre az ezen év január 15-én lejárt utolsó 25% befizetéssel hátralékban vannak, hogy ezen részletet 7% késedelmi kamattal és költséggel együtt, az alapszabályok 7. § a értelmében annál inkább

ez év október hó 31-ig

befizessék, mert ellenkező esetben a részvényaláírásból eredő jogaikat és az előbb teljesített befizetéseiket elvesztik.

Somogy-Nagy-Bajom, 1896. szeptember hó 20-án.

Az igazgatóság.

6855
896**P á l y á z a t.**

A Somogyvármegye tabi járásában, Köröshegy, Kereki és Pusztá-Szemes községekből álló köröshegyi körjegyzői állásra, a mely elhalálozás következtében jött üresedésbe, ezennel pályázatot hirdetek.

J a v a d a l m a z á s:

1. Készpénzfizetés 600 frt.
2. Természetbeni lakás.
3. $\frac{3}{4}$ telek után kiadott 4 hold legelő illetmény haszonélvezete, a melynek 7 frt 36 kr. tiszta jövedelme a készpénzfizetésből nem számíttatik le.
4. 100 frt irodaátalány, a melyben a jegyzői iroda fűtési és világítási költsége is bentfoglaltatik.
5. 1 frt 50 kr. mindhárom község érdekében, utazás esetén pedig 2 frt 40 kr. napidíj.
6. Hivatalos utazás eseteiben természetben fuvar.
7. Magán munkálatokért a szabályrendeletileg megállapított díjak.

Ezeken kívül évi 240 frttal segéd tartás is van rendszeresítve. Felhivom mindazokat, kik erre az állásra pályázni óhajtanak, hogy a nagykorúságukat, az 1883. I. X. t.-cz. 6. §-ában előírt képesítésiüket, valamint az eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal fölszerelt kérvényüket hozzám **foljó évi október hó 18-ig** bezárólag annál inkább adják be, mert a később érkező pályázatok figyelmen kívül hagyatnak.

A választás **f. évi okt. hó 19-én d. e. 10 órakor** fog Köröshegyen a körjegyzői irodában megtartatni.

Tab, 1896. szeptember 27.

B e r n á t h

főszolgabíró.

Hirdetések

jutányos áron

felvétetnek

a

kiadóhivatalban.

Nagy választék asztal és ágyterítőkben hozzá való függönyökkel.

UJDONSÁGOK.

Az őszi és téli idényre (saisonra) a legdivatosabb francia és angol női ruhakelmék, Casau, flanel, Cheviot és Lodenok rendkívül szép és új mintákban megérkeztek. Nagy választék a legújabb mintázatu mosó parchetokban olcsó árak mellett. Divatáruimhoz mellékelve berendestem egy a mai kornak megfelelő női és leány felöltő (**Coufectio**) raktárt, melyek igen jutányos árak mellett lesznek eladva, az igen tisztelt vevő közönség szives látogatását és becses rendelvényeit kérve maradtam, szokott

tisztelettel

BERGER GUSZTÁV,

Kaposvárrott, Korona-utcza 11. szám.

Kész uri és női fehérneműek minden árban raktáron tartatnak.

Nagy raktár mindenféle varrógépekben családi használatokra, könnyű havi lefizetésre 5 évi jófátás mellett.

Futó szőnyegek minden szélességben asztal alá valók minden nagyságban és minőségben kaphatók.